

Askele askeleelta

*Ilman pimeää en kaipaisi valoa,
enkä ymmärtäisi hämärän peitossa
asuvaa lepoa ja hiljaisuutta.*

Kulunut vuosi oli pelon, epätietoisuuden ja eristyksen vuosi. Seurasimme loppumattomia uutisia sairastuneista, kuolleista, ilmaantuvuuslukuista, ohjeista ja rajoituksista. Suojauduimme maskeilla, joiden takaa on vaikea tunnistaa toista, vastaantulijaa, ihmistä. Jouduimme myös pysähtymään, kohtaamaan omat pelkomme ja miettimään, mikä elämässä on tärkeää. Viime vuoden tulemme muistamaan pitkään.

Nyt olemme avanneet uuden kirjoittamattoman sivun. Sen yläkulmaan olemme kirjoittaneet 2021. Ehkä viime vuosi opetti meille, että ei kannata katsoa liian kauas, että jokainen hetki on tärkeä. Vanha virsi pyytää: tule askele askeleelta, minun kanssani kulkemaan. Ei tule sitten, joskus, huomenna, vaan nyt, joka askeleella. Tarvitsemme turvaa, toivoa, uskoa ja luottamusta.

Tulevaan käydessämme meidän on hyvä muistaa, että Jumala on antanut meille lupauksen. Hän on luvannut olla kanssamme joka päivä maailman loppuun asti. Hän on kanssamme, vaikka tuntisimme olevamme pimeydessä. Hän on sielläkin, syvimmissä pimeydessä. Hän on kanssamme, koska olemme Jumalan lapsia. Tämä lupaus on Matteuksen evankeliumin viimeisessä lauseessa: "Ja katso, minä olen teidän kanssanne loppuun asti." Rakkauden läsnäolo on Jumalan antama lupaus.

Totuuksien ja luulojen varistessa elämän kujille ja kaatopaikoille, Jumalan kuva kulkijassa säilyy. Säilyy myös Jumalan kutsu ja lupaus, armo ja rakkaus. Armoa myös se, ettemme tunne tulevaa tietämme.

Joskus näkökulmaakin on hyvä vaihtaa. Näinä pakkaspäivien pimeinä iltoina, kirkasta tähtitaivasta ihaillessani, jään yhä enemmän ihmettelemään, miten tuo koko rajaton kauneus mahtuu minun pieniin silmiini.

Jussi Leppälä

